

ÎNCHEIERE

08 noiembrie 2017

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit
al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președintele ședinței, judecătorul Iulia Sîrcu

Judecătorii

Ala Cobăneanu, Galina Stratulat

Ion Druță, Mariana Pitic

examinând cererea depusă de către Societatea pe acțiuni „Termoelectrica”
cu privire la emiterea unei decizii suplimentare,

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată a Societății pe acțiuni
„Moldovagaz” împotriva Societății pe acțiuni „Termoelectrica” cu privire la
încasarea datoriei și a dobânzii de întârziere,

c o n s t a t ă:

La data de 16 februarie 2016, SA „Moldovagaz” a depus cerere de chemare
în judecată împotriva SA „Termoelectrica” cu privire la încasarea datoriei și a
dobânzii de întârziere.

În motivarea acțiunii reclamanta a indicat că, la data de 31 decembrie 2012,
între SA „Moldovagaz” și SA „Termocom” în procedura planului a fost încheiat
contractul nr. 53 de furnizare a gazelor naturale consumatorului noncasnic în anul
2013.

Menționează că, conform contractului enunțat, în luna noiembrie 2014, a
livrat SA „Termocom” în procedura planului gaze naturale în volumul necesar.

Susține că, conform pct. 3.3 al contractului, plata costului gazelor naturale
furnizate se efectuează în lei, prin transfer bancar pe contul curent al furnizorului,
pentru livrarea reală a gazelor, determinată conform datelor echipamentelor de
măsurare a gazelor, în prima jumătate a lunii curente - nu mai târziu de data de 16,
iar pentru volumul de gaze furnizat în a doua jumătate a lunii, determinat conform
datelor echipamentului de măsurare a gazelor - nu mai târziu de data limită indicată
în factura de plată a contravalorii gazelor consumate, cu perfectarea actului de
predare - primire a gazelor și a facturii fiscale. Plata se consideră efectuată la data
încasării mijloacelor bănești pe contul curent a furnizorului.

Afirmă că, SA „Termocom” în procedura planului a încălcat prevederile pct.
3.3 din contract, întârziind executarea obligației pecuniare de achitare la timp a
prețului gazelor naturale consumate.

Relevă că, la data de 26 martie 2015, între SA „Termocom” în procedura falimentului și SA „Centrala Electrică cu Termoficare nr. 2” a fost semnat actul de predare-primate a datoriei SA „Termocom” în procedura falimentului către SA „Centrala Electrică cu Termoficare nr. 2” în sumă de 46 826 539,23 lei, formată pentru consumul gazelor naturale în luna noiembrie 2014, conform Acordului adițional nr. 2 la contractul nr. 53 din 31 decembrie 2012.

Mai declară că, conform deciziei Camerei Înregistrării de Stat din 16 iunie 2015, a fost aprobată schimbarea denumirii SA „Centrala Electrică cu Termoficare nr. 2” în SA „Termoelectrica”.

Invocă că, pârâta nu și-a executat obligația de plată a datoriei în mărime de 46 826 539,23 lei, asumată în baza actului de predare-primate din 26 martie 2015.

Susține că, la data de 24 noiembrie 2015, a expediat în adresa pârâtei o pretenție, prin care a solicitat achitarea datoriei, însă aceasta nu a fost executată.

Solicită încasarea din contul SA „Termoelectrica” a datoriei în sumă de 46826539,24 lei, a dobânzii de întârziere în sumă de 8 879 723,05 lei și a taxei de stat în mărime de 50 000 lei.

Prin hotărârea Judecătorei Ciocana, mun. Chișinău din 13 aprilie 2016 a fost admisă parțial acțiunea și au fost încasate de la SA „Termoelectrica” în beneficiul SA „Moldovagaz” datoria în sumă de 46 826 539,24 lei, dobânda de întârziere în sumă de 2 325 931,93 lei și taxa de stat în sumă de 50 000 lei. În rest acțiunea a fost respinsă ca neîntemeiată. Au fost încasate de la SA „Termoelectrica” în beneficiul statului cheltuielile de înștiințare și chemare a părților în judecată, prin

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 22 noiembrie 2016 a fost respins apelul declarat de către SA „Termoelectrica” și menținută hotărârea primei instanțe.

La data de 06 martie 2017, SA „Termoelectrica” a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitând admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel și hotărârii primei instanțe în partea admiterii parțiale a pretenției cu privire la încasarea dobânzii de întârziere și emiterea în această parte a unei noi hotărâri de respingere a acestei pretenții, cu încasarea de la intimată a tuturor cheltuielilor de judecată, ce vor fi suportate în legătură cu examinarea prezentei cauze.

Prin decizia Curții Supreme de Justiție din 31 mai 2017 a fost admis recursul declarat de către SA „Termoelectrica”, au fost casate decizia instanței de apel și hotărârea primei instanțe în partea încasării dobânzii de întârziere și a fost emisă în această parte o nouă hotărâre, prin care a fost respinsă pretenția cu privire la încasarea dobânzii de întârziere ca neîntemeiată. În rest au fost menținute decizia instanței de apel și hotărârea primei instanțe. A fost încasată din contul SA „Moldovagaz” în beneficiul statului taxa de stat pentru depunerea cererii de recurs în sumă de 25000 lei.

La data de 22 august 2017, SA „Termoelectrica” a depus cerere cu privire la emiterea unei decizii suplimentare, solicitând încasarea din contul SA „Moldovagaz” în beneficiul SA „Termoelectrica” a taxei de stat pentru depunerea cererii de apel în sumă de 37500 lei.

În motivarea cererii a invocat că, pentru depunerea cererii de apel a achitat taxa de stat în sumă de 37500 lei, fapt confirmat prin ordinul de plată nr. 4190 din 11 noiembrie 2016.

Menționează că, la data de 06 martie 2017, a contestat cu recurs decizia instanței de apel, prin care a fost respins apelul declarat de către SA „Termoelectrica” și menținută hotărârea primei instanțe.

Sușține că, prin cererea de recurs a solicitat admiterea recursului, scutirea de plata taxei de stat pentru depunerea cererii de recurs și casarea deciziei instanței de apel și hotărârii primei instanțe în partea încasării dobânzii de întârziere, precum și încasarea din contul intimatului a tuturor cheltuielilor de judecată suportate în legătură cu examinarea prezentei cauze.

Afirmă că, instanța de recurs, pronunțând decizia din 31 mai 2017, nu s-a expus asupra cerinței recurente cu privire la compensarea cheltuielilor de judecată. Or, decizia instanței de apel și hotărârea primei instanțe au fost casate în partea încasării dobânzii de întârziere în sumă de 2325931,93 lei.

Consideră că, în legătură cu faptul că, pretenția sa cu privire la încasarea dobânzii de întârziere a fost respinsă prin decizia irevocabilă a instanței de recurs, SA „Moldovagaz”, în temeiul art. 94 alin. (1) CPC, are obligația de a compensa SA „Termoelectrica” suma de 37500 lei, achitată cu titlu de taxă de stat pentru depunerea cererii de apel.

Studiind materialele dosarului, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție consideră că, cererea cu privire la emiterea unei decizii suplimentare este neîntemeiată și urmează a fi respinsă din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 250 alin. (1) lit. c) CPC, instanța care a pronunțat hotărârea poate, din oficiu sau la cererea participanților la proces, să emită o hotărâre suplimentară dacă nu a rezolvat problema repartizării între părți a cheltuielilor de judecată ori a omis să se pronunțe asupra cererilor martorilor, experților, specialiștilor, interpreților sau reprezentanților cu privire la cheltuielile de judecată a căror compensare li se cuvine.

Înaintând cererea cu privire la emiterea unei decizii suplimentare, SA „Termoelectrica” a invocat omiterea de către instanța de recurs a rezolvării problemei ce ține de compensarea cheltuielilor de judecată și, anume, a taxei de stat pentru depunerea cererii de apel în sumă de 37500 lei.

În conformitate cu art. 94 alin. (1) CPC, instanța judecătorească obligă partea care a pierdut procesul să plătească, la cerere, părții care a avut câștig de cauză cheltuielile de judecată.

Prin prisma normei enunțate, la caz, se constată că, SA „Termoelectrica”, la depunerea cererii de recurs, nu a solicitat încasarea din contul SA „Moldovagaz” în beneficiul său a taxei de stat achitată la depunerea cererii de apel în sumă de 37500 lei. Or, SA „Termoelectrica”, prin cererea de recurs, a solicitat încasarea de la intimată

a tuturor cheltuielilor de judecată, ce vor fi suportate în legătură cu examinarea prezentei cauze (f. d. 7, vol. II).

La fel, este cert și faptul că, nici până la emiterea deciziei instanței de recurs din 31 mai 2017, SA „Termoelectrica” nu a înaintat o cerere cu privire la încasarea taxei de stat pentru depunerea cererii de apel.

Astfel, din considerentele menționate, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a respinge cererea depusă de către SA „Termoelectrica” cu privire la emiterea unei decizii suplimentare.

În conformitate cu art. 250, art. art. 269-270 Cod de procedură civilă, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Se respinge ca fiind neîntemeiată cererea depusă de către Societatea pe acțiuni „Termoelectrica” cu privire la emiterea unei decizii suplimentare.

Încheierea nu se supune nici unei căi de atac.

Președintele ședinței,
judecătorul
Judecătorii

Iulia Sîrcu

Ala Cobăneanu

Galina Stratulat

Ion Druță

Mariana Pitic